

Ved skønnet over de skattemæssige konsekvenser af restgældsreguleringsfonden er det forudsat, at indskuddet i fonden fra realkreditinstitutter og landbruket udgør 10 pct. af det anslåede omfang af udlandslån. Fonden forudsættes forrentet med 12 pct. p.a. Kurstabet er fradragsberettiget. Restgældsregule-

ringsfonden anvendes til nedskrivning af restgælden efter 10 år, og beløbet er skattepligtigt.

Som anført foran foreslås det, at landbrugsministeren bemyndiges til at indtræde direkte i ombytningen af obligationerne, jf. lovforslagets § 8. I tabel 3 er vist en nærmere beregning af de økonomiske konsekvenser heraf.

Tabel 3. De økonomiske konsekvenser af statens direkte deltagelse i gældsombytningen¹⁾.

	1989
Maksimum for statens overtagelse af debitorforpligtelser	÷ 23,0 mia. kr.
Maksimum for statens overtagelse af obligationer/udlanslån	+ 23,0 mia. kr.
Udgifter:	
Renteudgifter på overtagne debitorforpligtelser	÷ 742 mio. kr.
Renteindtægter på jordbrugsobligationer	+ 54 mio. kr.
Renteindtægter på grønne obligationer	+ 230 mio. kr.
Renteindtægter på provenu, udlandslån	+ 132 mio. kr.
	÷ 326 mio. kr.
Kapitalindtægter:	
4 pct. opskrivning af jordbrugsobligationer	+ 84 mio. kr.
	÷ 242 mio. kr.
Realrenteafgift	+ 245 mio. kr.
Netto	+ 3 mio. kr.

¹⁾ Det er forudsat, at overtagelsen sker successivt i 1989, og at varigheden af statens debitorforpligtelse og besiddelse af obligationer i gennemsnit andrager 3 måneder. Det er endvidere beregningsmæssigt forudsat, at kurserne er uændrede i den periode, hvor staten holder obligationer og debitorforpligtelser. I dette tidsrum løber staten en kursrisiko, fordi kursudviklingen kan være forskellig på de overtagne obligationer og på de obligationer, der svarer til debitorforpligtelserne. Det anslås, at ved en rentestigning på 1 pct. point vil forskellen i kursændring ligge mellem ÷ 1,1 og + 2,1 kurspoints. Ved et rentefald vil forskellen i kursændring ligge mellem ÷ 2,1 og + 1,1 kurspoints. Forudsættes det f.eks., at refinansieringen gennemføres over fire gange, vil der hver gang kunne opstå tab eller gevinst på op imod 120 mio. kr., hvis renten ændres med 1 procentpoint.

Som det fremgår af tabellen, skønnes statens direkte deltagelse i gældsombytningen ikke netto at påvirke statsfinanserne. Der er forudsat uændrede kurser, jf. note 1 til tabel 3.

Til imødegåelse af eventuelle kurstab foreslås det, at der betales et gebyr på 0,25 pct. af kontantværdien af de obligationer og realkreditlån, der overtages. Provenuet heraf anslås at udgøre ca. 115 mio. kr.

Udover de i tabel 2 viste udgifter må der på længere sigt forventes at forekomme udgifter ved indfrielse af garantier under gældssaneringsordningen. Det er dog ikke muligt, før der foreligger nærmere erfaringer med ordningen, at anslå statens udgifter til indfrielse af garantier. Endvidere vil der blive stillet garantier efter lov om ændring af realkreditinstitutter og lov om ændring af lov om et finansieringsinstitut for

landbrug m.v. Eventuelle udgifter ved garantier vil blive søgt optaget på de årlige bevillingslove.

Det er forudsat i lovforslaget, at de almindelige refinansieringssager behandles i pengeinstitutterne, mens Hypotekbanken udøver efterkontrol af refinansieringsbevillingen, hvor særlige forhold gør sig gældende. Antallet af disse sager skønnes at andrage ca. 1.000, eller ca. 7-8 pct. af de landmænd, der antages at kunne opnå refinansiering uden gældssanering.

Endvidere skal Hypotekbanken tage stilling til bevilling af gældssaneringslån med statsgaranti for landmænd, der ikke kan opnå positiv konsolidering ved refinansiering alene, men hvor balance yderligere forudsætter, at der sker bortakkordering og indfrysning af gæld. Det antal bedrifter, der har mulighed for balance ved akkordering, er opgjort til 1.500.